

קריאה יקרה

דים, שראו עד אז את משכורותיהם אחרי חודשים רבים. החלו מקבלים את שכרם בי זמן.

אחרי ההבראה השוטפת, באה הבראה מע' מיקה יותר. מנוי וגמור היה עמנו ליצור מצב, בו לא יוכל משכר חדש לאיים על קיום העתון, שהפך נכס לאומי חשוב. בהדרגה, על פי תוכנית ערוכה מראש, הושחת העתון כולו על בסיס כלכלי איתן.

כל אותן השנים חתר דוב איתן לרגע בו לא יהיה עוד צורך בעבודתו. לפי אימרה שגורה, תפקידו של מנהל טוב הוא להפוך את עצמו למיותר. מעטים המנהלים המבקי שים להגיע ליעד זה. דוב איתן הרג מכלל זה.

השבוע, כאשר נפרדנו ממנו בארוחת-צה' ריים צנועה, יכולנו לזקוף לזכותו פרט קטן נוסף. היה זה הוא שהציע לראשונה, לפני שלוש שנים, שהעולם הזה ייוזם הקמתה של רשימה בבחירות לכנסת השישית. הוא חישב את הסיכויים באופן מאתמטי — וזדק עד כדי עשירית של אחוז.

★ ★ ★

יורשו של דוב איתן הוא אדם מסוג שונה. עוריאל קרן, גם הוא קצין משוחרר, הוא מנהל מקצועי, שקט וענייני.

הוא הצטרף אלינו רק לפני שנה, כמנהל מחלקת-המודעות. תחילה לא ראינו בו אלא עוזר-מבצע של דוב איתן, אך תוך חודשים

הצבא צועד על כיבתו, אמר נפוליון. זה נכון לגבי כל העולם, וגם לגבי העולם הזה. מאחורי המאבק העתונאי, הרעיוני והפרטיטי קיים תמיד מאבק כלכלי — המאבק ליבוס העתון, למיגור ההתקפות הכלכליות עליו, לאיוון תקציבו ולביצור יכולתו הכספית.

השבוע נפרדנו מן האיש שהיה אחראי לכך במשך תריסר שנים.

★ ★ ★

כשהכרנו את דוב איתן לראשונה, היה מפקד-מחלקה צעיר שהשתחרר מן הפלמ"ח בתום מלחמת הש"ח, ושכמה מסיפוריו ה' קצרים פורסמו בעתונים שונים — וגם ב' העולם הזה. ראשו היה שקוע במדע. הוא היה ידוע כבעל מוח מאתימטי מזהיר, וזה עתה הוצע לו לכהן כאסיסטנט למרצה ידוע באוניברסיטה העברית.

הצענו לו גיבוב של עורך-כיתוב — תפקיד כתולי דאז, שנועד לגבש את הסיגנון ה' מיוחד והאחד של העולם הזה. אחרי כמה לבטים קיבל את ההצעה — בתנאי מפורש מצידו, שיהיה זה תפקיד זמני בלבד, לשנה אחת בדיוק.

מעולם לא ראה העתון עורך-כיתוב כמוהו. דוב היה מסוגל בהחלט לשכתב, תוך לילה אחי, את כל העתון מחדש. הוא הרגיל את כולנו למידה של דייקנות, שהיתה בלתי רגילה בעתונות הישראלית. משפטיו היו

5000 לירות במזומין

מקלט טלוויזיה, "פיליפס"

מזגן אויר, "תדיראן"

טיסה לשוויץ וחזרה במטוס, "אל-על"

פרסים אלה ועשרות פרסים יקרים אחרים יחולקו בין הזוכים בתחרות

החידונים והתשבצים של מוסף הארץ

פרטים מלאים והחידון הראשון יפורסמו בגליון הבא (ב-24 בדצמבר) של

אבוד אסתי לשם והאבשה
לזכרות וזכריות

נפרייטיקהס

ת.א סיאטת בית הרד 5
(רח' הדצל 22)

לוי

קרן

איתן

מעטים התבלט ככוח מינהלתי ממדרגה רא' שונה בזכות עצמו.

עד לאותו רגע חיפש איתן בקדחתנות יורש, עוד לפני שנים הבטיח לנו שלא ייטוש את תפקידו לעולם, אלא אחרי שהשתכנע לחלוטין שמצא יורש מתאים.

לפני שלושה חודשים בא דוב איתן ואמר, כמו ארכימדס המנוח: "מצאתי!" הוא הצ' בייע על קרן — ומאותו רגע היה זה דבר מובן מאליו.

★ ★ ★

יורשו של קרן כמנהל מחלקת-המודעות הוא אדם שכל איש-פירסום בארץ מכיר אותו. עלייתו של לוי לוי לתפקיד זה נותן לנו סיפוק מיוחד.

לוי נמצא עימנו כמעט מן היום הראשון של המערכת הנוכחית, מאז בא אלינו להנער הצגום והפיקחי והתחיל לעבוד כשליח. עליו אפשר לומר באמת שהוא גדל עם העתון.

אין אדם המכיר כל דבר הקשור בהעולם הזה כמו לוי, בן משפחה ותיקה של יוצאי-עין, כשאורי אבנרי או אני מבקשים להיזכר במשהו, שנשמת מזכרוננו, אנו פוגים אוטור-מטית אליו. הוא זוכר כל גליון, מכיר כל אדם, יודע כל דבר בהיסטוריה הסוערת של 15 השנים האחרונות שלנו.

כשהחלטנו להעלות את עוריאל קרן ל' תפקיד ראש המינהלה, שאלנו את עצמנו מי ימלא את תפקיד מנהל מחלקת המודעות. באותו רגע נכנס לוי לחזר, הוציא תיק מן המדף, בעת ובעונה אחת צץ בלב כולנו אותו הרעיון. אמרנו: "זהו!"

★ ★ ★

אני מאחל ליורשים הצלחה. אין אנו מרי' ביים לכתוב בעמודים אלה על עבודתה ה' שקטה אך החיונית של המינהלה — אך כדאי לזכור שבלעדית לא היינו מסוגלים לנהל את כל אותם המאבקים הזוכים לפיר' סום רב יותר.

אשכנזי

ארוכים, גדושים מיספרים ועובדות. הציבור התרגל למשפטים כגון: "הסופר יוסף (היכן את, אהובתי?) בן-יעקוב (32), גבה-קומה (1.82), ואדום-השיער, בנו של הפילוסוף הירושלמי הנודע ד"ר (למשפטיים ולפילולוג' גיה) אברהם ("שועל-הכסף") יעקובוביץ, פגש את אשתו לראשונה..."

הוא היה גם אחראי לשורה ארוכה של מושגים עבריים חדשים. ביניהם מושגים ש' הם כיום נחלת הרבים ומובנים-מאליהם, אך שנראו תחילה כיוצאי-דופן. למשל: ח"כ.

★ ★ ★

השנה הפכה שנתיים, ודוב התכונן לתזור לאוניברסיטה ולמאתימטיקה, כאשר נתעזר מצב-חירום מיוחד במינו בעתון. העולם הזה עמד בפני התמוטטות כלכלית.

מעולם לא כתבנו על כך, אך עתה אפשר לגלות את הסוד.

לפני תריסר שנים נסתבר כי העתון הת' דרדר למצב כלכלי גואש. היה זה דווקא ב' תקופה שגברו פעולות-הטרור נגדנו, כאשר לא יצאנו מפתח המערכת בלתי-מזויינים, כאשר מיטב המוחות בארץ חיפשו דרכים לחיסולנו בכוח ציבורי. בין הורכים: הסלה החרם הכלכלי עלינו, הנמשך עד היום.

באותו זמן לא היה איש מאיתנו פנוי ל' טיפול בבעיות כלכליות. מחוסר זיהול סדיר, הלך מצב העתון והחמיר. חששנו שמה יודע הדבר, וימריץ את אויבינו לפתוח עלינו ב' התקפת-מחץ סוטאלית, שיכלה לשבור אותנו. שמרגנו את הדבר בסוד. תוך כדי כך נכ' נסנו — אורי אבנרי ואני — לחובות אר' שיים כבדים, כדי לאפשר לעתון להחזיק מעמד.

בשיא המשבר עלה בלבנו רעיון, שנראה תחילה כמטורף לגמרי: אולי יקדיש דוב איתן את ראשו המאתימטי לסוגיה זו?

לדוב לא היה שום נסיון מסחרי. מעולם לא עסק בשטח זה. אך כבר אז דגלנו ב' רעיון הקומנדו — שכל אדם מסוגל ללמוד כל תפקיד, אם הוא מצויד בשכל ישר ומוכן להתמסר כולו ללימוד הבעיות.

איתן הסכים להתנדב, ושוב, לשנה אחת בלבד. תוך תקופה קצרה חולל פלאים. לפי האימרה השגורה בצה"ל, "הכניס סדר ל' ברוקי". זיהול יעיל, מסודר, מקצועי, בא במקום הנוהלים הרשלניים הקודמים. חזר בות שולמו בדייקנות, תוך זמן סביר. העוב'